

ספר החילופים

כתאב אלכלף

אלדי בין אלמעלמין בן אשר ובן נפתלי

ההדיר עם מבוא

אליעזר ליפשיץ

ירושלים, תשכ"ה

הוצאת ספרים ע"ש י"ל מאגנס

האוניברסיטה העברית

כל הזכויות שמורות
נדפס במדינת ישראל
Printed in Israel 1965

המכירה הראשית :
הוצאת "יבנה", תל-אביב, רחוב מזא"ה 4

החלק הלועזי נדפס בדפוס "מרכז", ירושלים
החלק העברי נדפס בדפוס רפאל חיים הכהן בע"מ, ירושלים

כתאב אלכלף

אלדי בין אלמעלמין בן אשר ובן נפתלי

אעתני בתחקיקה

אליעזר ליפשיץ

בשם אל גבור וחזק אשר משרתיו כמראה הבוק.

סאלת אידך אללה אן אתבת לך אלכלף אלדי אכתלף פיה אלמעלמין אבו סעיד אהרן בן משה בן אשר ומשה בן דוד בן נפתלי רחמהמא אללה ורצי ענהמא ואנא אמתתל מא סאלתה ובאללה אלתופיק אלדי יחסן אן אקדם מן גמלה אלאלפאט אלתי אכתלף פיהא האדין אלמעלמין אלמקדם דכרהמא מה יתכרר ויתרדר בטריקה מכתצרה חתי לא אחתאג אן אתבת אלכלמה פי עדה מן אלמואצע פתתכרר דפעאת ודלך מתל לפטה יששכר וגירהא חסב מה אשרחה. אעלם יא סידי אידך אללה אן אלמעלם אבו סעיד בן אשר רחמה אללה כאן ינקט מן לפטה יששכר אלשין¹ אלאול ויכרגה בסין ויעטל אלאתאני מן אלנקט פלא ילפט בה מתל הדא יששכר ועלי הדה אלצפה יגריהא כלהא. ובן נפתלי יכאלפה פי דלך לאנה ינקט אלאתנין ויכרג אלואול בשין ואלאתאני בסין מתל הדא יששכר וגמיעהא יגריה הדא אלמגרי ואמא משה מוחה כאן ינקט אלאתנין ויכרגהמא בסנין הכדי² יששכר פהדא גמלה מא אכתלף פי הדה אללפטה³.

וכל לגה⁴ לשון אכילה כאן בן אשר יפתח פי אלכאף אדא כאן מע אללאם תלאתה נקט מתל דלך לא תאכלנו על הארץ (Deut. 12, 24) ועוגת שעורים תאכלנה (Ez. 4, 12) ומא גרי הדא אלמגרי כאן יפתח אלכאף פאני⁵ לם יכן תחת אללאם ג נקט לם יפתח אלכאף מתל לא תאכלו כל נבלה (Deut. 14, 21) לא יום אחד תאכלון (Nu. 11, 19) ויסתנני בכלמה ואחדה פלא יפתחהא ואן כאן מע אללאם ג נקט והי ברבות הטובה רבו אכילה (Koh. 5, 10) ובן נפתלי מא כאן יפתח מן גמיע דלך שי

וכל לשון גרישה כאן אלמעלם בן אשר יפתח פי אלריש אדא כאן תחת אלשין ג נקט מן דלך מעט מעט אגרשנו (Ex. 23, 30). לא אגרשנו מפניך (ibid. 23, 29) ואשבאה דלך. פאן לם יכן מע אלשין ג נקט לם יפתח אלריש מתל ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח (Jud. 11, 2). ותגרשוני מבית אבי (ibid. 11, 7). אשדוד בצהרים יגרשוה ועק תעק (Zeph. 2, 4) ומה שאכל דלך סיא לפטה ואחדה פאנה יפתחהא וליס תחת אלשין ג נקט והי ויגרשהו וילך (Ps. 34, 1) ובן נפתלי מא כאן יפתח מן גמיע דלך שי.

קאל אבו דכריא אלמנבח בחיוג רחמה. Marginal note in B: B. 3) האכדא B. 2) אלסין 1) אללה עליה פי כתאב אלמערוף באלנתף פי אכר ספר יהושע אן בן אשר ז-ל ינעל אלשין אלואלי שינא ואלתאנייה סינא ולא ידגם אחדיהמא פי אל אכרי כאנה פי אל תאויל כלמתין יש פאן... 5) om. B. לגה 4) שכר פועלהא כלמה ואחדה עכס מא אורד הדא אלמצנף ז-ל om. A. אלכאף

וכל לשון בָּתִּים מא כאן מנה בלחנין כאן בן נפתלי ידגשה אעני ישד פיה זאיד עלי גירה מן דלך על הבָּתִּים אשר (Ex. 12, 7) ממך ומבָּתִּיךָ (Ex. 8, 7) וסאיר מא כאן בלחנין מן הדא אללגה יגריהא עלי הדה אלצפה. פאמא בן אשר לם יואפקה עלי מתל דלך אלא פי כלמתין חסב והי ובָּתִּים מלאים כל טוב (Deut. 6, 11) את תבנית האולם ואת-בָּתִּי (I. Chr. 28, 11) ומא כאן גירהא מא יכוֹן¹ ישד פיה אמתאל² הדא אלשד לאנה רחמה אללה דכר פי מאסרתה וקאל אן פי אלקראן ארבעה בלשון מרובה דגשין פדכר הדה אללפטתין אעני ובָּתִּים (Deut. 6, 11) ואת-בָּתִּי (I. Chr. 28, 11) וישימה תל עולם (Jos. 8, 28) ואלכרי וגבריא אלך תלְתִיהוֹן (Dan. 3, 23).

וכל שְׁעִיר עִזִּים אָחַד במקאף פאבן נפתלי יגעיה ואבן אשר לא יגעיה ועכם דלך כל הַשָּׂאִיר במקאף אבן אשר יגעיה אדא כאן פי אול מלך מן אלכלמה אלתאניה אללחן מן דלך עד בלתי הַשָּׂאִיר-לוֹ (Nu. 21, 35).
וכל בְּיִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל בְּיִזְרְעֵאל לְיִזְרְעֵאל בִּירָאָה לִירָאָה בִּירָאָה לִירָאָה אלמעלם אבו סעיד בן אשר כאן ינקט אליוד פי הדה אללפאט ויכריגה איצא באלפם ובן נפתלי יכאלפה פי דלך לאנה מא ינקט אליוד מן הדה אלכלם ולא ילפט בה איצא מתל הדא בְּיִשְׂרָאֵל.³

וכל לפטה וַיְהִי אֱלֹהֵי תתקדם אחד הדה אלסתה אחרף והי בגדכפת והי מתצלה בהא אעני מצאפה אליהא באללחן כאן אלמעלם אבו סעיד רחמה אללה ירפיה עלי מא יוגבה שרט אלאויה פיקרא ויהי כְּשִׁמְעַ כָּל הַמְּלָכִים (Jos. 9, 1) ויהי כְּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ את אסתר (Esth. 5, 2) ואמתאל דלך עלי מה תקדם בה אלקולי. ואלמעלם בן נפתלי רחמה אללה כאן יכאלפה פי סבע לפטאט מנהא פקט פידגשהא ויכאלף איצא⁴ שרט אלאויה פיהא והי כְּרָאוֹת. כְּרָאוֹתוֹ. כְּשִׁמְעוּ. כְּשִׁמְעוּ. פֶּאֶשֶׁר. כְּהוֹצִיאֵם. כְּמָלְכוֹ. ויהי כְּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ⁵ (ibid 5, 2) ויהי כְּרָאוֹתוֹ אֹתָהּ ויקרע את בגדיו (Jud. 11, 35) ויהי כְּשִׁמְעַ כָּל הַמְּלָכִים⁶ (Jos. 9, 1) ויהי כְּשִׁמְעוּ כִּי הִרִימוּתֵי קוֹלֵי (Gen. 39, 15) ויהי כְּאִשֶׁר תִּמּוּ כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה (Deut. 2, 16) ויהי כְּהוֹצִיאֵם אֹתָם הַחוּצָה (Gen. 19, 17) ויהי כְּמָלְכוֹ הִכָּה אֶת כָּל (I. Kön. 15, 29) ומא כאן גיר הדה אלסבעה יגריהא עלי מא יוגבה שרט אלאויה אעני ירפיה מתל ויהי כָּל הַנְּפִלִים (Jos. 8, 25) ויהי כְּמָלְכוֹ כִּשְׁבַתוֹ עַל כִּסְאוֹ (I. Kings 16, 11) ויהי דְּוִיד לְכָל דַּרְכָּיו (I. Sam. 18, 14) ויהי גְּנוּבַת בֵּית פֶּרַעַה (I. Ki. 11, 20) ויהי בָּהֶם מְכַנֵּי יְהוּדָה (Dan. 1, 6) ואשבאה דלך כְּתִירֵי. הדא גמלה מא חסן יקדם מן אלכלף פי צדר הדא אלכתאב.

1) In P this and the previous paragraph are transposed.
2) E. מתל E. 3) E. כאן
4) in marg. B. 5) om. A. 6) om. A. ויהי כְּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ om. B. איצא
7) B. גמלה

נבתי אלאן בשרח מא בקי עלינא מן כלף אלקראן ואקודם מן דלך בגז אלתוראה ומן אגזא אלתוראה באלאול¹ והו ספר בראשית-אעלם איך אללה אן הדא אלספר אול אספאר אלתוראה ואכברהא ופידה אתני עשר פראשה גמלתהא כמסה¹ וארבעין סדר² אביין דלך פי אלתפציל אן שא אללה-וגמלה פואסיק³ הדא אלספר אלף וכמס מאיה וארבעה ותלתין אפסוק סימן אָלֶד⁴. אעוד אלאן אלי אלתפציל ואדכר כל פראשה מן הדא אלגז ומא פיהא מן אלאסדאר ואלפואסיק ומא פיהא איצא מן כלף⁵ הדין אלמעלמין אלמדוכורין ומא לם יכתלפא פיה ממא ישכל עליה⁶ כתיר מן אלנאס-ואגעל איצא לאחצא פואסיק כל פראשה אסם אנסאן מן אלקראן יואויה פי אלעדר פינצבט בה דלך אלאחצא ולא ינשד עליך.

נבתי אלאן במא וצפנא מן דכר⁷ אלתפציל וגירה. פי⁸ פראשה בראשית ד אסדאר כאמלה והדא⁹ תפצילהא:

בראשית ברא א (Gen. 1, 1) אלה תולדות השמים ב (2, 4) ויאמר יי אלהים הן הא ג (3, 22) זה ספר תולדות ד (5, 1) ועדר אלפואסיק אלדי¹⁰ פיהא מאיה סתה וארבעין קמו יואוי הדא אלעדר מן אלאסמא אמציה-ופוהא מן אלכלף כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

אשר בתוך הגן בעייה (3, 3)

אשר בתוך-הגן מכטוף¹¹

והדה אלאלפאט אלתי אתפקא עליהא ותיתוארץ למינה (1, 24) ולכל-חית הארץ (1, 30) מפרי עץ-הגן (3, 2) מכל עץ-הגן¹² (2, 16) ויאמר יי אמחה אֶת-האדם אשר-בראתי (6, 7).

פראשה אלה תולדות נח כמסה אסדאר תפצילהא: אלה תולדות נח א (6, 9) ויוצר אלהים את נח ב (8, 1) צא מן התבה ג (8, 15) ויהיו בני נח ד (9, 18) ויהי כל הארץ ה (11, 1). ועדר פואסיקהא מאיה תלתה וכמסין קנג יואויה מן אלאסמא בצלאל ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

נפתלי

אשר

אֶת-כל-היקום אשר (7, 4)

ומחיתי אֶת-כל-היקום

ובכל חית הארץ (9, 10)

בבהמה ובכל חית

1) סתה B. 2) סדרא F. 3) אלפואסיק F. 4) B has here above the line, in a different hand: וחציו ועל חרבך תחיה; ibid. marg. adds: וסתה; 5) מאיה ותלת עשר כלמה וחרופה ח-ע אלף ס-ג חרף BF. עלי 6) P. אלכלף 7) דכר 8) om. F. 9) om. B. 10) והדא om. BE. 11) אלתי E. 12) מקף Ad. 12) מְעַשְׂנו (5,29) Man. (erroneously in *Parashah* נח).

ואלתי¹ אתפקא פיהא הדה אלכלמאת את אלהים הַתְּהַלֵּךְ (Gen. 6, 9)
 וַיִּגְבְּרוּ² הַמַּיִם וַיִּרְבוּ (7, 18) וְכָבֵל-³ דְּגֵי הַיָּם (9, 2).
 פִּרְשָׁה לֶךְ לֶךְ כְּמִסָּה⁴ אֲסֹדֵר אִיצָא תַפְצִילֵהָא: וַיֹּאמֶר יי אל אברם לֶךְ
 לֶךְ אֵל (12, 1) וַיְהִי כִימִי אֲמַרְפֵּל בִּי (14, 1) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גֵ (15, 1)
 וְשָׂרֵי אֲשֶׁת אֲבָרָם דִּ (16, 1) וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן תִּשְׁעֵי הָ (17, 1). וְפּוֹאֲסִיקָהָ מֵאִיָּהּ
 סַתָּהּ וְעֶשְׂרִין קָבֹו יוֹאזִיָּהָ מִכְּנַדְבִּי. וְפִיָּהָ מִן אֲלֻכְלָף כְּלִמָּהּ וְאַחַדָּהּ וְהִי

אשר נפתלי

אָתְּ-כָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר (13, 15)
 וְהָדָה אֲלֵאֲפֹאֲטִי אֲלֵתִי לִם יִכְתְּלֶךְ פִּיָּהָ: וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֵת (12, 20)
 בְּגַעִיָּה נִיָּאֵהֶל⁵ עַד סְדוּם (13, 12) בְּלֹא גַעִיָּה. וְהָאֲמֵן בִּי וַיַּחֲשֹׁבָה⁶ לוֹ (15, 6).
 פִּרְשָׁה וִירָא כְּמִסָּה אֲסֹדָר וְכִמְס פּוֹאֲסִיק וְשָׂרֵךְ דְּלֶךְ: וִירָא אֲלִיּוֹ אֵ (18, 1)
 וַיּוֹבֹאוּ שְׁנֵי הַמְּלָאכִים בִּי (19, 1) וַיִּסַּע מִשֶׁם אֲבָרָהָם גֵ (20, 1) וַיִּי פִּסְדֵּר דִּ
 (21, 1) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָ (22, 1) וְכִמְס פּוֹאֲסִיק מִן אֲלֵסְדֵר אֲלִמְסַתְּאַנְףָּ
 וְהוּוֹ סֵדֵר וַיִּגְדֵּל לְאַבְרָהָם (22, 20). וְפּוֹאֲסִיק הָדָה אֲלִפְרָאֲשָׁה מֵאִיָּהּ סַבְעָה וְאַרְבַּעִין
 קָמֹו⁷ יוֹאזִיָּהָ כּוֹנְנִיָּהּ⁸. וְפִיָּהָ מִן אֲלֻכְלָף דִּ כְּלִמָּתָהּ וְהִי

אשר נפתלי

וְנִשְׂאֲתִי לְכָל-הַמְּקוֹם
 אָתְּ-הַבְּאֵר הַזֶּה⁹
 אֵלֵהִים יִרְאֵה-לוֹ הַשָּׁה
 אֵת בְּנֵךְ אָתְּ-יַחֲדָךְ
 לְכָל-הַמְּקוֹם. בְּגַעִיָּה (18, 26)
 אָתְּ-הַבְּאֵר. בְּגַעִיָּה (21, 30)
 יִרְאֵה-לוֹ הַשָּׁה. בְּגַעִיָּה (22, 8)
 אָתְּ-יַחֲדָךְ. בְּגַעִיָּה (22, 12)

וּמָא פִי הָדָה אֲלִפְרָאֲשָׁה מִמָּא יִשְׁכַּל מִתַּל גִּירָהָ אֵלָא וַיֹּאמֶר לָא כִי צַחֲקָה
 (18, 15) פִּאֵן כֹּאֵן בַּעֲץ אֲלִמְעֵלְמִין יִדְגֵשׁ לָא וְלִים הוּוֹ צַחֲיָה.
 פִּרְשָׁ וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה אֲרַבְעָה¹⁰ אֲסֹדֵר נִאֲקֻצָּה כְּמִס פּוֹאֲסִיק אֲלֵתִי
 אֲנִצְאָפֶת אֲלִי אֲלִפְרָאֲשָׁה אֲלִמְסַדְמָה וְשָׂרֵךְ דְּלֶךְ תִּמְאַם סֵדֵר וַיִּגְדֵּל לְאַבְרָהָם אֵ
 וְאַבְרָהָם זָקֵן בִּי (24, 1) וְאַבָּא הַיּוֹם אֵל גֵ (24, 42) וַיּוֹסֶף אֲבָרָהָם דִּ. (25, 1)
 וְאַחְצָא פּוֹאֲסִיק הָדָה אֲלִפְרָאֲשָׁה מֵאִיָּהּ אֲפִסּוֹס וְכִמְסָה פּוֹאֲסִיק קָה יוֹאזִיָּהָ
 יְהוּדַע. וְפִיָּהָ מִן אֲלֻכְלָף כְּלִמָּהּ וְאַחַדָּהּ וְהִי

אשר נפתלי

גִּרְ-וְתוֹשֵׁב אֲנִכִּי
 גִּרְ-וְתוֹשֵׁב אֲנִכִּי (23, 4)

1) B. ואלדי 2) Man. וַיִּגְבְּרוּ 3) Ad.; Man. has here אָתְּ-כָל-הַיְקוּם (7,23) and וְכָבֵל חֵית הָאָרֶץ (9,10); the latter passage is quoted by Man. among the *hillufim*. 4) Man., where the 5th *seder*, וַיְהִי אֲבָרָם, is lacking. 5) Man. נִיָּאֵהֶל 6) וַיַּחֲשֹׁבָה Man. 7) קָמֹו Man. 8) om.AB; וְכּוֹנְנִיָּהּ Man. 9) Man. inverts the next three items. 10) Muq. כְּמִסָּה

ואלתי ליס פיה ¹ כלף כלמה ואחדה ² והי לעת ערב לעת צאת השאבת
(24. 11).

פרש ואלה תולדת יצחק תלתה אסדאר כאמלה ואלה תולדת יצחק א
(25. 19) ויהי כי זקן ב (27. 1) ויתן לך אלהים ג (27. 28). ועוד פואסיקהא
מאיה וסתה קו יואזיה יהללאל ופיהא מן אלכלף סבעה כלמאת ויהי

אשר	נפתלי
ויתרוצו ³ הבנים בקרבה	ויתרוצו הבנים בקרבה (25. 22)
ולמה-זה לי בכורה	ולמה-זה לי בכורה (25. 32)
פי עתה הרחיב במקף	פי עתה הרחיב בשופר (26. 22)
שנאתם אתו ותשלחוני	ותשלחוני מאתכם בגעיה (26. 27)
עלי קללתך בני	קללתך בני אך שמע ⁴ (27. 13)
ריח ⁵ בגדיו ויברכהו	ויברכהו ויאמר ראה ⁶ (27. 27)
ועל-חרבך תחיה	ועל-חרבך תחיה ⁷ (27. 40)

ואלתי ליס בכלף כלמתין והי ורבקה אמרה אל ⁸ יעקב (27. 6) ואהרגה
את ⁹ יעקב אחי (27. 41).

פרש ויצא יעקב ארבעה אסדאר תאמה תפצילהא: ויצא יעקב א (28. 10)
וירא יי כי שנואה ב (29. 31) ויוכר אלהים את ג (30. 22) ויאמר יי אל יעקב
ד (31. 3) ואחצא פואסיק הדה אלפרש מאיה תמאניה וארבעין קמוח. יואזיהא
חלקי ופיהא מן אלכלף ג אלפאט פקט והי

אשר	נפתלי
ויבא יעקב מן-השדה	יעקב מן-השדה געיה (30. 16)
ובהעטיף הצאן לא	ובהעטיף הצאן לא (30. 42)
גנבתי יום וגנבתי לילה	וגנבתי לילה בגעיה (31. 39)

ומא לם יכתלף פיהא כלמה ואחדה והי וכל-שה-¹⁰ חום (30. 32)
פרש וישלח יעקב תלתה אסדאר כאמלה ¹¹ תפצילהא: וישלח יעקב א
(32. 4) ויבא יעקב שלם ב (33. 18) וירא אלהים אל יעקב ג (35. 9). ועוד
פואסיקהא מאיה ארבעה וכמסין קנד יואזיה ¹² אביאסף ¹³. ופיהא מן אלכלף
¹⁴ לפטאת והי

1) B. 2) משכלה F. 3) Inverted in Muq. 4) בגעיה F. 5) According to Man., the difference concerns ריח-בגדיו 6) בלא געיה F. 7) In Man. two further hillufim: ואת-אחך (27,40); ראה ריח בני (27,26); 8) אל- Man. 9) את- Man. 10) Man. 11) כאמלה om. B. 12) יואזיה om. F. 13) B marg., F, Man., 14) לפטאת והי F, Ad.; D has i, but enumerates 8 items, cf. n. 2 next p.

נפתלי	אשר
אל־הַמַּחְנָה האחת (32. 9)	אם יבא עשו אל־הַמַּחְנָה ¹
הַמַּחְנָה הנשאר לפלטה (32. 9)	והיה הַמַּחְנָה הנשאר
אשְׁלַחךְ כי אם ² (32. 27)	לא אשְׁלַחךְ כי
ויאהב את־הַנֶּעֱרֹ (34. 3)	ויאהב ³ את־הַנֶּעֱרֹ ⁴ ויד
ולזרעך אחר־ךָ אתן (35. 12)	לך אתננה וְלִזְרַעְךָ
בְּן־בְּשֵׁמֶת אשת (36. 10)	רעואל בְּן־בְּשֵׁמֶת
אלוֹף־קָרַח אלוף (36. 16)	אלוֹף־קָרַח ⁵ אלוף
והדה אללפאט אלדי אתפקא פיהא כי יפְגֹשֶׁךְ עשו (32. 18) כי על־כֵּן	
ראיתי (33. 10) כְּלִי־צִאי שַׁעַר עִירוֹ וְחִבִּירוֹ (34. 24) בלא געיה	
פֶּרֶשׁ וישב יעקב ארבעה אסדאר תפצילהא: וישב יעקב א (37. 1) ויהי	
בעת ההיא ב (38. 1) ויוסף הורד ג (39. 1) ויהי אחר הדברים האלה ד (40. 1)	
ועדד פוסיקהא מאיה ואתנתי עשר קיב יואויהא ⁶ בקי ופיהא מן אלכלף כלמתין	
חסב והי	

נפתלי	אשר
להשתחוות לך ארצה (37. 10)	להשתחוות ⁷ לך ארצה
יפה תואר ⁸ ויפה (39. 6)	ויהי יוסף יפה־תואר
והדה אלכלם אלדי לם יכתלף פיהא ויתנכלו אתו (37. 18) ושמו שוע ⁹	
(38. 2) וידע אונן כי לא לו (38. 9) לצחק בנו ¹⁰ (39. 14) ראה את־כל־מאומה (39. 23).	

פֶּרֶשׁ ויהי מקץ שנתים ארבעה אסדאר איצא¹¹ תפצילהא ויהי מקץ שנתים א (41. 1) ויאמר פרעה אל עבדיו ב (41. 38) ויאמר אליהם יוסף ביום ג (42. 18) ואל שדי יתן ד (43. 14) ועדד פואסיקהא מאיה סתה וארבעין קמו יואויהא יחוקיהו ופיהא מן אלכלף ד כלמאת¹² והי

נפתלי	אשר
פרעה שם יוסף מארכה (41. 45)	ויקרא פרעה שם יוסף ¹³
ילד שני בנים בקמץ (41. 50)	וליוסף ילד שני

1) Inverted in F, Ad.; according to Muq. the difference concerns אֶל־הַמַּחְנָה 2) D, F, Ad., Muq. add: שֵׁם־הַמְּקוֹם (ג) שֵׁם־הַמְּקוֹם (א). 3) According to D, Muq., the difference concerns ויאהב (BN with Ga'ya). 4) Man. also quotes the second הַנֶּעֱרֹ in this verse. 5) Inverted in Muq. 6) om.F. ויאויהא 7) Inverted in Muq. 8) יפה־ת' Man., Muq. 9) Muq. has instead בַּת אִישׁ כֹּנְעָנִי cf. Liq. p. 30. 10) בשופר D, Ad. 11) om. DF. איצא 12) כלם F. 13) According to Man., the difference concerns שֵׁם־יוֹסֵף, here given as an agreement.

בהתחננו¹ אלינו
 הביתה וישתחו-לו²
 וישתחו-לו ארצה (43. 26)
 ואלדי לם יכתלף פיה והי כלמתין שם-יוסף (41. 45) בלא געיה ויפתח
 יוסף אַת-כל-אשר³ (41. 56).
 פרש ויגש אליו יהודה סדרין נאקצה ארבעה פואסיק מנצאפה אלי פרש
 ויחי וכאן דלך: ויגש אליו א (44. 18) ואת יהודה שלח ב (46. 28). ועדד
 פואסיקהא מאיה אפסוק וסתה פואסיק קו יואזיה מן אלאסמא יהללאל ופיה מן
 אלכלף ה לפטאת והי

גפתלי	אשר
היִשְׁלַכְּם אב בגעיה (44. 19)	היִשְׁלַכְּם אב או
עַל-צוֹאֲרֵי בְּנִימָן (45. 14)	עַל-צוֹאֲרֵי בְּנִימָן ⁴
יִמְנָה וְיִשְׁנֶה בְּמֵאֲרִיךְ ^a (46. 17)	יִמְנָה וְיִשְׁנֶה בְּדִלּוֹג ⁵
וּבְנֵי ⁶ דָן מֵאֲרֵכָה (46. 23)	וּבְנֵי דָן חֲשִׁים מִקָּף
אֲשֶׁר-יִלְדוּ-לוֹ בְּמִצְרַיִם (46. 27)	וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר-יִלְדוּ-לוֹ
(44. 27) ואלתי לם יכתלף פיהא הדה אלאלפאט פִּי שְׁנַיִם ילדה לי (44. 27)	(45. 14) כל הנפש לְבִית־יַעֲקֹב (46. 27) וְיִנְהֵלֶם בְּלַחֵם
	(47. 17) בלא געיה.

פרש ויחי יעקב תלתה אסדאר וארבעה פואסיק והי אלתי נקצת מן
 אלסדרין אלתי פי פרשה ויגש והדה אל תלתה אסדאר הי ויהי אחרי הדברים
 האלה א (48. 1) ויקרא יעקב אל בניו ב (49. 1) בנימין זאב יטרף ג (49. 27).
 ועדד פואסיקהא כמסה ותמאנין פה יואזיהא ימלה. ואלכלף אלדי פיהא כלמתין
 חסב והי

גפתלי	אשר
יהיה לעם רפי (48. 19)	יהיה לעם מדגושה
יִשְׁתַּחוּ לְךָ בְּנֵי ⁷ (49. 8)	יִשְׁתַּחוּ לְךָ בְּנֵי אַבִּיךָ
תם הדה אלספר וללה ולחמד כתירא.	

1) Inverted in Muq.; according to D, Man., BA reads בהתחננו 2) Inverted in Muq.;
 וישתחו לו (ג) וישתחו לו (א) F. 3) This quot. om. Man. 4) According to Man., the
 difference concerns בנימן, here given as agreement. 5) בדרגה F. 6) ובני ד' Muq.
 7) Pointed after Ad.

a) Diq. par. 19: If three vowels intervene between Tebir and its *servus* (ḥaṭeph and shewa at beginning of a word being counted as vowels), the *servus* is a Darga (שישלה), otherwise (except for 13 passages) a Merekha. The early scribes differ only in three passages, where some (the school of BN) have Merekha although three vowels intervene (Gen. 46,17: I. Chr. 7,30; ib. 8,16).

נבתיי אלן באלספר אלתאני מן אספאר אלתורה ויהי ספר ואלה שמות
 ואדכר מא פיה עלי אלצפה אלמתקדם. אעלם איך אללה אן הדא אלגז אלתאני
 יא פראשה ויהי תלתה ותלתין סדרא ועוד פואסיקהא אלף ומאיתין ותסעה
 פואסיק חסב מא אבינה פי אלתפציל אן שא אללה.
 פרש ואלה שמות ארבעה אסדאר כאמלה תפצילהא: ואלה שמות א
 (Ex. 1. 1) וילך איש ב (2. 1) ומשה היה רעה ג (3. 1) וילך משה וישב ד
 (4. 18). ועוד פואסיקהא מאיה ארבעה ועשרן לך יואויה מן אלאסמא מעדי¹.
 ופיה מן אלכלף כלמה

אשר נפתלי

של נעליך מעל² של נעליך מעל (3. 5)

והדא מא לם יכתלף פיה בתה ויבאו הרועים ויגרושום³ (2. 17) וארד⁴
 להצילו מיד (3. 8).

פרש וארא אל אברהם תלאת אסדאר כאמלה תפצילהא: וארא אל
 אברהם א (6. 2) כי ידבר אליכם ב (7. 8) ויאמר יי אל משה השכם ג (8. 16).
 ואחצא פואסיקהא מאיה ואחד ועשרין קכא יואויה מן אלאסמא יעיאל
 ופיהא מן אלכלף כמסה⁵ כלמאת⁶ והי

אשר נפתלי

המדברים אל פרעה המדברים אל פרעה (6. 27)
 ויחוק לב פ וחבירו⁷ בלא גע ויחוק לב פ אלאתנין⁸ בגע (7. 13. 22)
 ובחדר משכבך ועל ומשכבך ועל מטתך (7. 28)
 אס-אינך משלח אס-אינך משלח (8. 17)
 ויחורלו הקלות ויחורלו הקלות (9. 33)

ואלדי ליס בכלף האתין אלכלמתין: אשר-ימצא בשדה (9. 19) פי
 השערה אביב (9. 31).

פרש בא אל פרעה תלאת אסדאר ונצף ביאן דלך כי אני הכבדתי א
 (10. 1) עוד נגע אחד ב (11. 1) ויהי בחצי הלילה ג (12. 29) ונצף אל סדר
 קדש לי (13. 1) אלי אכר אלפרשה ועוד פואסיקהא מאיה וסטה קו יואויה
 יהללאל ופיה מן אלכלף כלמה ואחדה ויהי

1) זנך Ad. 2) Pointed after Ad.; inverted in Muq. 3) Man. בלא געיה 4) זנך Ad. 5) Man. 6) Muq., where ויחוק לב is counted twice. 7) Man. אלפאט G. 8) om. G. ויחורלו הקלות om. G.

a) This proves that BA, too, read ויגרושום with shewa under resh (so in MSS Leningrad B 19 a and B.M. 4445); as against this see Baer's note on Diq. par. 52 (p 42)

אשר

נפתלי

אֶל-כַּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל

אֶל-כַּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל (12. 3)

ואלדי לם יכתלף פיה כלמה ואחדה ויהי לא כן לכו-נא הגברים (11. 10)
פאן ליס פיהא ¹ מן קראהא באזלה אצני כדא לכו נא הגברים אלא במקף-²
פרש ויהי בשלח פרעה תלאתה אסדאר ונצף איצא תפצילהא: תמאם
סדר קדש לי א (17. 13) ויאמר יי אל משה מה תצעק ב (15. 14) ויאמר יי
הנני ממסיר ג (4. 16) עד אנה מאנתם ד (28. 16). ופיה מאיה וסחה עשר
פסוק קיו. יואויהא מן אלאסמא סנאה ופיהא מן אלכלף כלמתין פקט ויהי

אשר

נפתלי

עם זו גאלת דגש ^a

עם זו גאלת רפי (13. 15)

שמעתי אֶת-תְּלוּנוֹת ⁸

אֶת-תְּלוּנוֹת בני (12. 16)

והדא אלאפאט אלדי אתפקא אליהא פי טוב לנו אבד אֶת-מצרים (12. 14)
או ישיר-משה ובני (1. 15) זה אלי ואנוהו ⁴ (2. 15) תביאמו ותטעמו (17. 15)
קל-המחלה (26. 15) שם על-הצור (6. 17).
פרש וישמע יתרו סדרין כאמלה תפצילהא וישמע יתרו א (1. 18) ואתם
תהיו לי ב (6. 19). ואחצא פואסיקהא אתנין וסבעין עב יואויהא אליאל ומא פיה
מן אלכלף שיא.

ופיהא ⁵ מא לם יכתלף פיה כלמתין אחרתמא או ירה יירה (13. 19)
פאנהא מדגושה וכדי יגב אן תכון לאן רסם לגה אלעברניין ידגשו מא כאן
בהדא אלוון נטיר יבנה יקנה כדלך יירה פמן קרא יירה רפי ילזמה אן יקרא
או סקל יסקל לאן מעני אלגמיע ואחד ירגם ירשק וכאן בן נפתלי פי אול

(א) לכו-נא: G. 2) An illegible marginal note in B states that they differed: מנהמא 1)
אבל: Man. 6) The translation in Ad. runs: 4) ואנוהו 4) Inverted in Ad. 3) לכו נא (ג) לכו נא
התחברו בב' מלות הא' או ירה יירה בדגש וכן יחייב שתהיה משום משפט לשון בני עבר להדגיש
כל השקלים לזו המלה כי הצווי ממנו ירה וכן הדומים לו בנה קנה והנפעל העתיד מהן דגושות
כנון יבנה יקנה יירה ומי יקרא יירה חוב להיות כל אלה וחבורו רפים כנון יסקל יבנה יבנה וזה
אליל במנהג הלשון כי מנהג הכל אחד והמלמד בן נפתלי יר' אל בתחילת דבריו היה קוראה רפי
וכשנודע לו הפסדו שב ממנו. והמלה האחרת היא לא יהיה לך אלהים אחרים ואת המלה היה
בן אשר יר' אל בתחלת שנותיו יכביד היוד הב' בנעיה יהיה ובאחרונה שב ממנה וקרא אותה
יהיה לך. Thus Ad. had a divergent tradition concerning יהיה לך.

a) Cf. Diq. par. 29.

אמרה ירפיהא פלמא תבין פסאד דלך רגע ענה α ואלכלמה אלאכרי לא יהיה לך אלהים אחרים (20. 3) פאן הדה אללפטטה איצא כאן אבן אשר רחמה אללה פי אול זמאנה יתקל אליוד אלאל בגעיה יהיה ופי אכר אמרה רגע ען דלך פרסמה כדא לא יהיה לך:

פרש ואלה המשפטים תלאתה אסדאר תאמה שרחהא: ואלה המשפטים א (21. 1) אם כסף תלוה ב (22. 24) הנה אנכי שלח ג (20. 23). ועוד פואסיקהא מאיה ותמאניה עשר אפסוק¹ קיח יואויהא² עויאל ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

נפתלי

אשר

בן-אמתך והגר (23. 12)

וינפש בן-אמתך

ויחוו את אלהים (24. 11)

ויחוו³ את אלהים

ואלתי לם יתלף פיה הדה אללפאט בן תעשה לשורך (22. 29) בן- תעשה לכרמך (23. 11) כי יגזב-איש שור⁴ (21. 36) אס-המצא תמצא (22. 3). פרש ויקחו לי תרומה תלתה אסדאר איצא כאמלה⁵. ויקחו לי תרומה א (25. 1) ואת המשכן תעשה ב (26. 1) ועשית פרכת ג (26. 31). ועוד פואסיקהא סתה ותסין אפסוק צו יואזי דלך מן אלסמא סלו⁶ ומא פיהא מן אלכלף שי בתה. ואלדי פיהא מן גיר אלכלף עלי אלרתייב אלמדכור פימא תקדם כלמתין והי ונתת על-השלחן (25. 30) ולירכתי המשכן ימה (26. 22).

פרש ואתה תצוה סדרין ועשרה פואסיק ושרח⁷ דלך: ואתה תצוה א (27. 20) וזה הדבר אשר ב (29. 1) ועשרה פואסיק מן אלסדר אלמסתאנף והו סדר ועשית מזבח (30. 1). ואחצא פואסיקהא מאיה ואפסוק ואחד קא יואזי דלך מן אלסמא מיכאל ופיהא מן אלכלף תלת כלם והי

נפתלי

אשר

ואת-התכלת ואת (28. 5)

ואת-התכלת ואת הארגמן

ופעמוני זהב בגעיה (28. 33)

ופעמוני זהב בתוכם

ובהעלות אהרון את (30. 8)

ובהעלות אהרון את

ואלדי אתפקא פיהא: ואת⁸ שמות הששה (28. 10) ולקחת את-כל-החלב (29. 13). ואם יותר מבשר (29. 34).

פרש כי תשא ארבעה אסדאר חנקן⁹ אפסוק ואחד¹⁰ ותפציל דלך: תמאם סדר ועשית מזבח א (30. 11) ראה קראתי בשם ב (31. 1) ויפן וירד משה

1) om. B. אפסוק. 2) B. יואזיה. 3) ויחוו (g) ויחוו Ad. 4) This quot. om. Man. 5) om. B. כאמלה. 6) Ad. יפו. 7) B. שרה. 8) F, Man. ואת. 9) חנקן. 10) B. עשרה פואסיק.

a) Cf. the passage from the Final Massorah of Cod. F 88 of the Leningrad Public Library, printed in Diq. p. XXXVIII f.

(32. 15) ג פסל לך ד (1. 34) ותסע פואסיק מן אלסדר אלמסתאנף והו סרר
כתב לך (27. 34). ועדר פואסיקהא מאיה תסעה ותלתין אפסוק¹ קלט יוצוי
דלך מן אלאסמא חננאל ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

אשר נפתלי

וקנמן בשם מחציתו (23. 30) וקנמן בשם מחציתו
אָת־מעשה יי כי אָת־מעשה יי כי (10. 34)
ואלדי אתפקא פיה ויתנצלו בני ישראל (6. 33) בגעיה. כי לא תשתחוה
לאל (14. 34).

פרש ויקהל משה תלתה אסדאר נאקצה תסעה פואסיק תפצילהא: תמאם
סדר כתב לך לאן תסע פואסיק מן הדה אלסדר פי גמלה פרש כי תשא
ואלסדרין אלאכר ראו קרא יי בשם א (30. 35) ויעש בצלאל את הארון ב
(1. 37). ועדר פואסיק הדה אלפרש² מאיה אתנין ועשרין קכב. יואויה מן
אלאסמא³ סנואה⁴ ופיהא כלמה ואחדה כלף והי

אשר נפתלי

ויקרא משה אָל-בצלאל אָל-בצלאל ואל אהליאב (2. 36)⁶
ואלדי אתפקא פיה והו: ויבאו מטוה אָת־התכלת (25. 35) ויעש אָת־כל-
כלי המזבח (3. 38).

פרש אלה פקודי סדרין כאמלה תפצילהא: אלה פקודי א (21. 38) ויבאו
את המשכן ב (33. 39). ועדר פואסיקהא אתנין ותסעין צב יואויה מן אלאסמא
עזיה ופיהא מן אלכלף תלת כלמאת והי

אשר נפתלי

ומן-התכלת והארגמן ומן-התכלת והארגמן (1. 39)
את החשן מטבעתיו מטבעתיו אל טבעת (21. 39)
ואָת־מכנסי הבר שש ואָת־מכנסי הבר בגעיה (28. 39)⁶
ואלדי אתפקא פיה הו ואת-האבנט (29. 39) והיתה להיות להם משחתם
(15. 40) בלא געיה.

וכל והיתה אלתי בהדא אללחן אעני בגרש פהי בגעיה בלא כלף. ואלתי
בהדא אללחן אעני בתלש⁷ פהי בלא געיה והיתה מא פיה איצא⁸ כלף בתה.
ואמא⁹ מא כאן בהדא אללחן אלאכר אעני אָל וְאָתָא והיתה פאן בן אשר

1) מכנבי E om. EF. 2) מן אלאסמא B. 3) אלפראשה om. F. 4) אפסוק om. F. 5) B marg. adds: וחמש-אמות (ג) וחמש-אמות: (א) (38.1). 6) B marg. adds: מלמעלה: (א) (38.1). 7) בתלשה F. 8) אצל נע ולא F. 9) Ad. translates: ואשר יהיה בזה הלחן כלומר הטעם ובלשון יון אוֹאִיכּוּשׁ.

יקראה בגעיה כדא וְהִיְתָה צִיצֵת (Jes. 28, 4) ומא כאן מתלהא. פאמא בן נפתלי פאנה כאלפה פי הדא אלגנס ולם יקראהא בגעיה אלא כדא וְהִיְתָה לבני ישראל (Nu. 19, 10). וכדלך אמתאלהמא.

תם הדא אלגו¹ וללה אלחמד.

נבתי אלן בגו ויקרא והו אלגו אלתאלת מן אגזא אלתורה ואבין מא פיה פלי אלאצל אלמתקדם אן שא אללה. אעלם אידך אללה אן פי הדא אלספר אעני ספר ויקרא עשר פראשאת פיהא כמסה ועשרין סדר. ועדד פואסיק הדא אלגו תמאן מאיה תסעה וכמסין² טנף³ יתבין⁴ תפציל דלך פי אלפראשאת אן שא אללה.

פרש ויקרא אל משה סדרין ונצף תפצילהא ויקרא אל משה א (Lev. 1, 1) נפש כי תחטא ב (4, 1) ונצף אלסדר מן ונפש כי תחטא ושמעה (1, 5) אלי אכר אלפרשה. ועדד פואסיקהא מאיה ואחדי עשר קיא יואוי הדא אלאחצא מן אלאסמא דעואל ופיהא מן אלכלף כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

אשר-ישבע עליו (5, 35)

מכל אשר-ישבע

ומא ליס פיה כלף הדא אלכלמה והי על-חטאתי אשר (4, 35) בלא

געיה.

פרש צו את אהרן סדרין וביאן דלך: נצף אלסדר אלמתקדם והו סדר ונפש כי תחטא וסדר זה קרבן אהרן ובניו (6, 12) ונצף אלסדר אלמסתאנף והו סדר קח את אהרן ואת בניו (8, 1) אלי ראס פרש ויהי ביום השמיני⁵. ועדד פואסיקהא צו יואוי הדא אלאחצא מן אלאסמא עובדיה ומא פיהא מן אלכלף בל פיהא מן גיר אלכלף כלמתין והי ויקח אַת-כל-החלב (8, 16) וכדלך ואת-כל-החלב (8, 25).

פרש ויהי ביום השמני סדרין ונצף ושרח דלך נצף אלסדר אלמתקדם והו סדר קח את אהרן ואת בניו (9, 1) וידבר יי אל אהרן לאמר יין ושכר (10, 8) זאת החיה (11, 1). ועדד פואסיקהא אחד ותסעין צא יואויה מן אלאסמא מיכיהו ופיהא מן אלכלף כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

אל-תשקצו את נפש' (11, 43)

אל-תשקצו את נפשותיכם

ומא פי הדא אלפרש מן גיר אלכלף שי.

פרש אשה כי תזריע סדרין אשה כי א (12, 1) ואיש או אשה כי יהיה

1) וחציו והגע בבשר הוב יכבס בגדיו 2) B marg. adds 3) פרש זאת תהיה F; B has always 4) Ad., Man. 5) F. 6) Man. על- 7) בין 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100)

בו ב (13. 24). ועדר פואסיקהא סו יואוי דלך מן אלאסמא¹ בניה ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

נפתלי

אשר

אין-מראהו בלא געיה (13. 31)

אין-מראהו בגעיה

מן-השתי או מן הערב (13. 56)

מן-השתי או מן הערב

ואלדי² אתפקא פיה והנה אין בבהרת (13. 26) בגעיה או בשתי או בערב (13. 48) בלא פתח אלשווא.

פרש זאת תהיה תלתה אסדאר ותסעה פואסיק תפצילהא: זאת תהיה תורת המצורע א (14. 1) ונתתי נגע הצרעת ב (14. 33) איש איש כי יהיה זב ג (15. 1) ואלט פואסיק מן סדר ואשה כי יזוב (15. 25) אלי אכר אלפרש. ועדר פואסיקהא תסעין צ יואזיה מן אלאסמא יעדוי. ופיהא מן אלכלף כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

כל-המשכב (15. 4)

כל-המשכב אשר

ומא פי הדה אלפרש מן גיר אלכלף שי.

פרש אחרי מות ג אסדאר תנקץ ט פואסיק שרחהא: מא תבקא מן סדר ואשה כי יזוב זוב דמה א אשר ישחט שור ב (17. 1) כמעשה ארץ ג (18. 1) [ופסוק³ פ וסימן ערו וחלוקף מלה אחת

נפתלי

אשר

וכמעשה ארץ (18. 3)

וכמעשה ארץ כנען

ובמלה א לא נתחלפו והיא ונתן את-הקטרת (16. 13).

פרש קדושים תהיו סדר ב קדושים תהיו א (19. 1) ונטעתם כל עץ מאכל ב (19. 23). ומנין פסוק טו וסימן השם החזילה⁴ ופיהא מן אלכלף כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

בת אביו אבית אמד⁶ (20. 17)

בת אביו אבית אמד

ומא לם יכתלף פיה הדה אלכלמה והי לא-תעשק את-רעך ולא תגזל (19. 13) בלא געיה.

פרש אמר אל הכהנים תלתה אסדר ונצף ראס אלפרשה א (21. 1) אשר יקריב קרבנו ב (22. 18) וידבר יי וקצרתם את ג (23. 9) ונצף אלסדר

1) om. F. 2) וואלדי... אלשווא om. F. 3) The portion in square brackets is from Ad. 4) and ויזאל Muq.; מי זהב Man. 5) וזא Ad., Man. 6) Man. adds: אל-כל עדת (19,2).

אלמסתאנף והו סדר שמן זית זך (1. 24) אלי אכר אל פראשה. ועדר פואסיקהא מאיה ארבעה ועשרין קכד יואויה מן אלאסמא מעדי¹ ופיהא מן אלכלף הדה אלכלם והי

נפתלי	אשר
אלהכהנים בגעיה ² (1. 21)	אלהכהנים בני
יקרב מפלזרעכם ³ (3. 22)	יקרב מפלזרעכם
אשר תקראו אתם (4. 23. 2)	אשר תקראו אותם
תשבתו שבתכם בגעיה (23. 32)	עד ערב תשבתו שבתכם
אתמועדי יי בלא געיה (23. 44)	אתמועדי יי
בנקבו שם יומת במארכה (24. 16)	כאזרח בנקבו שם

והדה אלאפאט אלדי אתפקא עליהא והי ונספו⁴ יין (13. 23) במארכה. ממשבתים תביאו שתים⁵ שני עשרנים (17. 23) ואן כאנא קד אתפקא פי הדה אללפטא אנני פי שתיים פהמא מתכלפין עלי וגה אכר פיהא והו אן אבו סעיד רחמה אללה כאן יגעל אלשופר תחת אלשין מע אלשוא ובן נפתלי רחמה אללה יגעל אלשופר תחת אלתי הכדא שתים⁶ ונפס קראתהמא ואחדה.

פרש⁶ בהר סיני סדרין ונצף⁷. נצף אלסדר אלמתקדם והו סדר צו את בני ישראל ויקחו א וכי תמכרו ממכר ב (14. 25) וכי ימוך אחיך ג (35. 25). ועדר פואסיקהא סבעה וכמסין אפסוק נו יואויהא⁸ חטיל ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

נפתלי	אשר
ולבהמתך ולחיה בגעיה (7. 25)	ולבהמתך ולחיה אשר
אתכספך לא תתן בגעיה (25. 37)	אתכספך לא תתן

והדה אלכלמתין לם יכתלף פיהא בתה⁹ תעבירו שופר בכל¹⁰ ארצכם (9. 25) ואם¹¹ מעט נשאר בשנים (52. 25).

פרש אם בחקתי תלכו סדרין¹²: אם בחקתי א (3. 26) איש כי יפליא נדר ב (1. 27). ועדר פואסיקהא תמניה וסבעין עה יואויה מן אלאסמא¹³ עזא ומא פיהא מן אלכלף שי אלבתה בל פיהא ממא יטן בה אנה כלף וליס אלאמר כדלך לפטתין ואם מך הוא (8. 27) מך בקמץ. וכל ערכך יהיה (25. 27) וכל בלא געיה.

תם אל ספר אלתאלת וללה אלחמד.

(א) אלהכהנים 2) According to Man. the differ. concerns Muq. אלעזוי; Ad.; אליפנו 1) פרס' 6) Man. שתים 5) Man. ונסכה- 4) This quot. om. Man. 3) (ג) אלהכהנים 7) E adds תפצילהא 8) Man. בכל- 10) E. והמא 9) E. מן אלאסמא 8) Man. ואם 11) Man. 12) E adds שרחהא 13) Man. 14) om. F. אלבתה E. אסם 13) Man.

נבתי אלן באלספר אלראבע והו ספר במדבר סיני ואשרח מא פיה
עלי אלוצף אלמתקדם אן שא אללה. אעלם אידך אללה אן פי הדה אלגו עשר
פראשאת פיהא לג סדרא ועדד פואסיקהא ארפח ותפצילהא יבין פי שרח אל
פראריש אן שא אללה

פרש במדבר סיני ג אסדאר וד פואסיק תפצילהא¹ במדבר סיני א
(Nu. 1, 1) איש על דגלו ב (1, 2) ואלה תולדות אהרן ג (1, 3) ואלד פואסיק
מן סדר אל תכריתו (4, 17) אלי אכר אל פראשה. ועדד פואסיקהא קנט
יואזיהא מן אלאסמא² חלקיהו ופיהא כלמה ואחדה כלף והי

נפתלי

אשר

וכלה אהרן ובניו³ אהרן ובניו לכסות (4, 15)

והדה אלאלפאט אלתי אתפקא עליהא והי על⁴ המשכן (3, 26) אשר
ישרתו עליו (4, 14) אלעזר בן-אהרן (4, 16)

פרש נשא ה אסדאר תנקץ ד פואסיק אלמוצאפה אלי פרש במדבר
שרחהא: תמאם סדר אל תכריתו א דבר אל בני... כי תשטה ב (5, 11) כי
יפליא ג (6, 1) כה תברכו ד (6, 22) ביום השביעי ה (7, 48). ועדד פואסיקהא
קעו יואזיהא מן אלאסמא⁶ עמוס ומא⁷ פיהא מן אלכלף שי בתה ולא איצא
ממא יטן אנה כלף עלי אלאלפאט אלמבני פי צרר הדה אלכתאב בל פיהא ממא
ישתבה עלי כתיר מן אלנאס והי כל לפטה המאררים פקום יקרוהא כלהא בלא
געיה וקום יגעלו פי גמיעהא בגעיה וקום אכרון לא יגעלו אלגעיוו פי מוצעהא
בל פי גיר דלך וכדלך איצא יגרי אמר אלנסך אלתי לם יצחח האדין אלמעלמין
אלמקדם דכרהמא אעני משה ואהרן רחמהמא אללה. ואלדי לם יכתלפא פיה
הדין אלמעלמין הו אן לפטתין חסב מן גמלה הדה אלאלפאט יקרוהא בגעיה
והי הנקי ממי המרים המאררים (5, 19) והשקה את האשה. ובאו בה המים

על- 4) Ad. (א) אהרן-ובניו (ג) אהרן ובניו 3) om. F. מן אלאסמא 2) F. שרחהא 1)
Man. 5) Man. בן-אה' 6) om. F. יואזיהא מן אלאסמא 7) The transl. in Ad. runs:
ואין בה חלוף ולא מאשר יחשב כי הוא חלוף על העקר הבני בראש זה הספר אבל בה מאשר
ישתבש בהרבה מן האנשים והיא כל מלת המאררים יש אנשים יקראוה בלא געיה במקומה אבל
בוולתו וגם ינהגו הספרים אשר לא התמימום. ובדקום ב' המלמדים האלה משה ואהרן יר' אל
ואשר לא נתחלפו בו שני המלמדים האלה הוא כי שתי המלות מן כלל כל המאררים יקראוה
בגעיה והם הנקי ממי המרים המאררים, ובאו בה המים המאררים למרים וולתם לא שמו לה
געיה כל עקר. כמ' המים המאררים למרים, את מי המרים המאררים וכיוצא בהן. ומי יבין
יעמוד על תמתו.

המאררים (5. 24) ומא כאן גיר דלך פלט יגעלא לה בתה געיה. מן דלך המים
המאררים למרים (5. 27) את מי המרים המאררים (5. 24) ואמתאלהמא. פמן
תבין דלך וקף עלי צחתה.

פרש בהעלותך ד אסדאר תאמה שרחהא: ראס אלפרש א (8. 1) עשה
לך שתי ב (10. 1) אספה לי ע איש ג (11. 16) היד יי תקצר ד (11. 23).
ועדד פואסיקהא קלו יואויה מן אלאסמא מהללאל ופיהא כמס כלם כלף והי

אשר

נפתלי

בן-עשו להם ב

בן-עשו להם ב (8.20)

ובהאריך הענן על המ

ובהאריך הענן על המ' (9. 19)

כי אם-אל-ארצי ואל

כי אם-אל-ארצי ואל (10. 30)

אספה-לי שבעים איש

אספה-לי שבעים איש (11. 16)

אם-יהיה נביאכם

אם-יהיה נביאכם (12. 6)

ואלדי אתקא פיה והתיצבו שם (11. 16) את-כל-דגני הים (11. 22).

פרש שלח לך ג אסדאר תפצילהא: שלח לך (13. 1) א ער אנה ינאצוני
ב (14. 11) דבר אל בני ישראל כי תבאו (15. 1) ג ואחצא פואסיקהא סיט
יואזיה מן אלאסמא פלט ופיהא מן אלכלף הדה אלאלפאט והי

אשר

נפתלי

הבמחנים אם במבצרים

הבמחנים אם במבצרים (13. 19)

וכל-מנאצי לא יראוה

וכל-מנאצי לא יראוה (14. 23)

את-תלנות בני ישראל

את-תלנות בני ישראל (14. 27)

העמלקי והכנעני שם

והכנעני שם לפניכם (14. 43)

או אשר בתככם

או אשר בתככם² (15. 14)

ועשו קל-העדה פר

ועשו קל-העדה פר (15. 24)

והדה אלכלמתין לם יכתלף פיהא והי עלו זה בנגב (13. 17) ואל-כל-

עדת בני-ישראל (13. 26).

פרש ויקח קרח סדרין ראס אלפרש א (16. 1) וקח מאתם מטה ב (17. 16)
ועדד פואסיקהא זה יואזי דלך דניאל ואלדי פיהא מן אלכלף הו

אשר

נפתלי

כל המעשים האלה

כל המעשים האלה³ (16. 28)

זה-יהיה לך מקדש

זה יהיה לך מקדש (18. 9)

1) According to Man., the difference concerns על-המ'. 2) This quot. om. Man.

3) This quot. om. Man.; according to Muq., the difference concerns את-כל (ג) את-
המעשים; according to Ad., BA's reading is כל

ואלרי אתפקא פיה הו אמר אָל־אלעזר בן־אהרן (17. 2) לך ולזרעך²
אתך (18. 19) ויתן אָת־הקטרת³ ויכפר (17. 12).

פרש זאת חקת התורה סדרין תפצילהא: זאת חקת התורה א (19. 1)
וישלח משה מלאכים מקדש ב (20. 14). ועדד פואסיקהא פו יואזי דלך מן
אלאסמא עזי ופיהא מן אלכלף ג כלם והי

נפתלי

אשר

סיחן אָת־ישראל⁴ (21. 23)

סיחן אָת־ישראל

אשר־יגע בו הטמא (19. 22)

אשר־יגע בו הטמא

הכנעני מלך ערד (21. 1)

הכנעני מלך ערד

זמא אתפקא פיה הו לסבב^a את ארץ אדום (21. 4) רפי.

פרש וירא בלק ג אסדאר וירא בלק א (22. 2) מי מנה עפר יעקב ב
(23. 10) וישב ישראל בשטים ג (25. 1). ועדד פואסיקהא קד יואזיהא מן
אלאסמא מנוח ופיהא מן אלכלף ג כלם איצא והי

נפתלי

אשר

אשר על־הנהר ארץ (22. 5)

אשר על־הנהר

ולישראל מה־פעל אל (23. 23)

ולישראל מה־פעל

אם־יהיה לבער געיה⁵ (24. 22)

אם־יהיה^b לבער קין

ומא פיהא מן אלמשתבה שיא.

פרש פינחס ד אסדאר תפצילהא: פינחס בן אלעזר א (25. 10) לאלה
תחלק ב (26. 51) יפקד יי ג (27. 15) וביום הבכורים ד (28. 26). ועדד
פואסיקהא קסח יואזיה מן אלאסמא כסלחים⁶ ומא פיהא מן אלכלף אלא ויהיתה
לבני ישראל לחק (27. 11) לבן נפתלי בלא געיה. וקד תקדם בדלך אלשרח פי
פראשה אלה פקודי־c.

1) Man. אָל־א' 2) Man. ולזרעך 3) This quot. om. Ad.; Man. את־הק' 4) Accord-
ing to Man., the difference concerns סיחן. 5) Inverted in Ad., Muq. 6) וקָנוּהָ Ad.

a) Norzi ad loc. mentions a difference between the Tiberians and the *Mahzora Rabba*: 'ג' מלין פליגא בהון וסימן לסבב את ארץ אדום, כי תכלה לעשר, לפגע בכהני ה';
Our Treatise, too, mentions concerning במחזורה רבה דגשין וטברייא קריין יתהון רפיין
(I. Sam. 22,17) that both massoretes read it with Raphe. b) So Jes. 10,22; Jer.
22,24 c) Cf. Mishael's note on Ex. 40, 15 (p. יג).

ואמא¹ לפטָה ופּוה^a מא פּיהא כֹּלף אנהא בּוּ עלי מא יקרא באלעראק
לא בשבה אלבִי אלרפי אעני מתל ענוים וגירהא ללשאמיין^b.

פרש² ראשי המטות ד אסדאר שרחהא: ראשי המטות א (2. 30) נקם
נקמת ב (1. 31) שא את ראש המלקוח ג (26. 31) ומקנה רב ד (1. 32). ועוד
פואסיקהא קִיב יואזי דֹלך מן אלאסמא עיבל ופיהא מן אלכלף כלמה ואחדהּ והי
אשר נפתלי

אָת־השבי ואת המלקוח אָת־השבי ואת המלקוח (12. 31)
ופיהא ממא ישכל וליס הו כֹּלף אָת־הנחשת אָת־הברזל (22. 31) כל
הדור העשה הרע (13. 32) בפתח הרע וכדא דכר בן נפתלי רצי אללה ענה אנה
שאהדה פי מחזורא רבא ויקאל רבא בפתחה.

פרש אלה מסעי ג אסדאר כאמלה אלה מסעי א (1. 33) וידבר יי זאת
הארץ ב (1. 34) וידבר יי ראס פצל והקרייתם ג (9. 35). ועוד פואסיקהא קִלֵב
יואזיה מן אלאסמא בלק ופיהא כלמתין כֹּלף והמא
אשר נפתלי

תַּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוּרֵל תַּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוּרֵל בְּנַעֲיָה (13. 34)
וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה בְּנַעֲיָה וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה בְּלֹא גַעֲיָה⁴ (1. 36)
ומא אתפקא פיה הו מְמַחֲרַת הַפֶּסַח יֵצַּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (3. 33).

תס אלספר אלראבע וללה אלחמד.
בנחדי אלן באלספר אלכאמס והו אלספר אלאכיר מן אספאר אלתורה
ואשרח פיה אלכלף ואלמשתבה וגיר דֹלך עלי אמתאל מא תקדם אן שא אללה.
אעלם אידך אללה אן הדה אלספר אעני אלה הרברים פיה עשר פראשאת פיה
לא סדרא ועוד פואסיקהא⁵ תתקנה סימן הנץ ושרח אלתפציל יבין פי אל
פראשאת אן שא אללה ונצפה ועשית על פי הדבר פי פרשת שופטים (10. 17).
פרש אלה הדברים ג אסדאר תפצילהא: אלה הדברים א (1. 1) (Deut.
ויאמר יי רב לכם ב (2. 2) ראה החלותי ג (31. 2) ועוד פואסיקהא קִה יואזי
דֹלך מן אלאסמא מלכיה ומא פי הדה אלפרש מן אלכלף שי בתה⁶ בל פיהא
כלמה גריבהּ ומא הי כֹּלף בין אלמעלמין אלמדכורין והי ויכתו אתכם בשעיר
(1. 44) בגעיה.

1) The translation in Ad. runs: כי מלת ופּוה תכתב בּוּ אל אשר יקרא כבבל.
2) The *sedarim* 2) לא כדמות הבית שהוא רפה אעני כמו ענוים ווולתה לאנשי ארץ ישראל.
and *hillufim* of this *parashah* are lacking in Muq. 3) אָת־הּ Man. 4) This quot.
om. Man. 5) תסע מאיה כמסה וכמסין D.

a) The form ופּוה occurs only Gen. 46,13; I. Chr. 7,1; our passage concerns לפּוה
(26,23). b) The bilabial pronunciation of *waw* as opposed to a labio-dental pronun-
ciation (v) seems to be meant; cf. Norzi at Gen. 46,13.

פרש ואתחנן ד' אסדאר תפצילהא. ואתחנן אל יי א' (3. 23) כי תוליד
בנים ב' (4. 25) אז יבדיל ג' (4. 41) שמע ישראל ד' (6. 4) ועדר פואסיקהא
ק'ט אפסוק יואזיה מן אלאסמא פלט ופיהא ה' כלם כלף והי

נפתלי	אשר
אם-יספים אנחנו (5. 22)	אם-יספים אנחנו
ובלכתך בדרך (6. 7)	ובלכתך בדרך
פן-יחרה אף (6. 15)	פן-יחרה אף
גוים-רבים מפינך (7. 1)	גוים-רבים מפינך
והכנעני והפריזי ¹ (7. 1)	והאמרי והכנעני

ומא אתפקא פיה הו אתה הקלות להראות את-עבודך (3. 24) כי-עבד-
היית (5. 15). את-הדברים האלה (5. 19) והיה פי יביאך² (6. 10) במארכה.

פרש והיה עקב תשמעון ג' אסדאר ותלת תפצילהא: והיה עקב תשמעון
א' (7. 12) שמע ישראל אתה עובר ב' (9. 1) בעת ההיא אמר יי ג' (10. 1)
ותלת סדר כי הארץ אשר אתה בא (11. 10) אלי ראס פרשת ראה. ועדר
פואסיקהא ק'יא אפסוק יואזי דלך מן אלאסמא יעלא³ ופיה מן אלכלף ד'
אלפאט והי

נפתלי	אשר
תתעבנו כי חרם הוא (7. 26)	שקך תשקצנו ותעב תתעבנו
בלבבך התשמר מצ' (8. 2)	את אשר בלבבך
תשתה-מים בגעיה ⁴ (11. 11)	תשתה-מים
ובלכתך בדרך ובש' (11. 19)	ובלכתך בדרך

והדה אלאלפאט אלדי⁵ אתפקא עליהא והי עם-גדול ורם (9. 2) בגעיה.
ויכתב על-הלחת (10. 4) משם נסעו הגדגדה⁶ (10. 7) ארץ נחלי מים (10. 7)
בכל-לבבכם ובכל-נפשכם⁷ (11. 13) פאן אלמעלם בן אשר רחמה אללה כאן
יסתחסן אלקראתין גמיעא פי הדה אללפט'ה אעני נחלי מים במארכה ובמקף
איצא נחלי-מים ויקאל אן פי אול אמרה כאן יקראהא במקף תס רגע ען דלך
וגעלה במארכה.

פרש ראה אנכי ה' אסדאר נאקצה תלת סדר והו אלמנצאף מע פרש והיה
עקב תשמעון ואלארבעה אלאכר הו תפצילהא: כי ירחיב יי א' (12. 20) כי

1) This quot. om. Man. 2) כ'י-יב'אך Man. 3) דעואל Man. 4) Inverted in Muq. 5) ד' אלתי D. 6) This quot. om. Man. 7) This quot. om. Man.

a) Similar difference in Jos. 11,12; I. Sam. 9,24; 20,5; 30,27; I. Chr. 12,40.

יקום בקרבך ב' (2. 13) בנים אתם ליי ג' (1. 14) כי יהיה בך אביון ד' (7. 15).
ועדד פואסיקהא קכו יואזי מן אלאסמא פלאיה. מכנדבי' ופיהא מן אלכלף
כלמתין והי

נפתלי

אשר

אָת־יִדְךָ לֵאחִיךָ (8. 15)

תפתח אָת־יִדְךָ

אֲשֶׁר יבְחַר יי (2. 16)

אֲשֶׁר־יבְחַר יי

ומא אתפקא פיה האתין אללפטטין והי תשאלך נפשך (26. 14) בגעיה.
קרבה שנת־השבע (9. 15).

פרש שופטים ושוטרים ד' אסדאר כאמלה תפצילהא: שופטים ושוטרים א'
(16. 18) אשימה עלי מלך ב' (14. 17) כי הגוים האלה ג' (14. 18) כי תק אל
עיר ד' (10. 20). ועדד פואסיקהא צו יואזי מן אלאסמא סלוא² ופיהא מן
אלכלף כלמתין והי

נפתלי

אשר

וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר (11. 17)

וְעַל־מִשְׁפַּט אֲשֶׁר

עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וְכ' (20. 17)

ימים עַל־מַמְלַכְתּוֹ

ומא אתפקא פיה הו נביא מקרבך³ מאחיק (15. 18) בלא געיה. כי⁴ יי
אלהיך עמך המעלך (1. 20) מערי הגוים־האלה (15. 20) אָל־אחת הערים האלה
(5. 19) אֲשֶׁר־פְּדִית יי (8. 21).

פרש כי תצא ה' אסדאר כאמלה תפצילהא: כי תצא למלחמה א' (10. 21)
כי יקרא קן צפור ב' (6. 22) כי תצא מחנה ג' (10. 23) כי תדר נדר ד'
(23. 22) כי תקצר קצירך ה' (19. 24) ועדד פואסיקהא קי יואזי מן אלאסמא
עלי ופיהא מן אלכלף כלמתין והי

נפתלי

אשר

וְהָיָה לְפָנוֹת־עֵרֶב (12. 23)

וְהָיָה לְפָנוֹת־עֵרֶב

אֲשֶׁר־יִנְצַל אֵלֶיךָ (16. 23)

אֲשֶׁר־יִנְצַל אֵלֶיךָ

ומא אתפקא עליה הו ואם־בשדה ימצא (25. 22) אָת־הַעֲבוֹט (11. 24).
פרש והיה כי תבוא סדרין: והיה כי תבוא א' (1. 26) והיה אם שמע
תשמע ב' (1. 28). ועדד פואסיקהא קכב יואזי דלך מן אלאסמא מכבני ואמא
אלכלף פפיהא כלמה ואחדה והי

נפתלי

אשר

וְלִהְיוֹתְךָ עִם קְדוֹשׁ (19. 26)

וְלִהְיוֹתְךָ⁵ עִם קְדוֹשׁ

1) This and the following points of agreement om. D, Man. 2) עבדיהו Man. 3) מקרבך Man. 4) This and the following points of agreement om. Man. 5) This quot. om. Man.

ומא אתפקא פיה פהו בכל-ארצך¹ אשר נתן יי (28. 52).
 פרש אתם נצבים ג אסדאר תפצילהא: אתם נצבים א (29. 9) כי המצוה
 הזאת ב (30. 11) הן קרבו ימיך למות ג (31. 14). ועדד פואסיקהא ע אפסוק
 יואזיה מן אלאסמא אדניה ופיה כלמה ואחדה כלף והי

אשר נפתלי

אשר נשבעתי אשר נשבעתי בקמץ (31. 21)
 ומא אתפקא פיה אשר הניחך יי אלהיך (30. 1) כי אביאנו אל-האדמה²
 (31. 20).

פרש האזינו סדר ואחד פקט. ועדד פואסיקהא נב יואזיה מן אלאסמא
 כלב ופיה כלמתין כלף והי

אשר נפתלי

הוא עשך ויכוננך ויכוננך אלגעיה תחת אלכאף (32. 6)
 ימצאהו בארץ מדבר ימצאהו בארץ מדבר (32.10)

ומא פיהא אן אלמשתבה שי.

פרש וואת הברכה סדר ואחד פקט. ועדד פואסיקהא מא יואזיה מן אלאסמא
 גואול ומא פיהא מן אלכלף שי בל פיה מן אלמשתבה כלמתין והי רבבנת
 אפרים³ (33. 17) יערפו טל (33. 28) במארכה. פדלך גמלה פראריש אלתורה
 נג יואזיהא מן אלאסמא אליהוא וגמלה אסדארהא קסו וגמלה פואסיקהא⁴ הףמה
 ואחצא כלמאת אלתורה ען עתה תסעה וסבעין אלפא ותמאן מאיה וסתה
 וכמסין לפטה סימן עטףנו. ועדד אחרף אלתורה ארבע מאיה אלף תסע מאיה
 כמסה וארבעין וסימן תץמה פהדה גמלה עדר אלתורה.

תמם הדה אלאגוא אלכמסה אלתי הי גמלה אלתורה עלי אלוץף אלמשרוח
 ואלחמד ללה רב אלעלמין.

ואד קד תם הדה אלגו אלאול פלנבדא אלאן במא יתלוה והו אלגו
 אלתאני מן אלקראן יערף בארבעה אלאול ואשרח מא פיה עלי אלאצל אלמתקדם
 אן שא אללה. אעלם אידך אללה אן הדה אלגו פיה ד אספאר פלנבדא באלאול
 מנהא והו ספר יהושע בן נון ובעד דלך נתרקא אלי גירה מן אלאספאר
 אלארבעה אן שא אללה.

1) Man. בכל- 2) D. Man. אל-הא' 3) C: בלא געיה 4) D adds: כמסה
 אלאף ותמאן מאיה כמסה וארבעין סימן.

ספר יהושע טו סדרא תפצילהא:

ויהי אחרי מות משה א (Jos. 1. 1) היום הזה אהל ב (3. 7) למען דעת ג (4. 24) ויהי יי את יהושע ד (6. 27) ויאמר יי אל יהושע אל תירא ה (8. 1) וכל ישראל וזקניו ו (8. 33) ויאמר יי אל יהושע אל תירא ז (10. 8) ואת כל המלכים ח (10. 42) ויהושע זקן ט (13. 1) ושם חברון לפני י (14. 15) ותקרבנה לפני אלעזר יא (17. 4) וצלע האלף יב (18. 28) אלה הנחלות יג (19. 51) ויתן יי לישראל יד (21. 41) ויקראו בני ראובן טו (22. 34) ועוד פואסיק הדה אלספר תרנו סימן סנוי ונצפה ומחשבון עד רמת במצפה (13. 26) ופיה מן אלכלף הדה אלכלם והי אעלם אן בן אשר כל יהושע בן נון ירפיה ובן נפתלי כאן יגעל פי אלנון נקטה מתל הדא יהושע בן נון וכל המרגלים בן אשר יפתח אלמם ובן נפתלי לא יפתחה בתה

נפתלי	אשר
את הכנעני ואת (3. 10)	את-הכנעני ^a
ויאמר לא דגש ^b (5. 14)	לא כי אני
את-מחני ישראל (6. 18)	את-מחני ישראל
ואת-אהלו ¹ ואת (7. 24)	ואת-אהלו
וכל-ישראל בגעיה (8. 21)	וכל-ישראל
ויפלו כלם (8. 24)	ויפלו ² כלם
כל-ישראל העי (8. 24)	כל-ישראל העי
גדולה ^c מאד (10. 20)	גדולה-מאד
כן-עשה לדברה (10. 39)	כן-עשה לדברה
את ³ -כל-הארץ בגעיה (10. 40)	את-כל-הארץ
המלכים האלה (11. 12)	המלכים האלה
וכל-ממלכות (13. 21)	המישור וכל ממלכות
ויברכהו יהושע (14. 13)	ויברכהו ^d יהושע
מבעלה ימה (15. 10)	הגבול מבעלה
הנותרים ⁴ אלגעיה תחת אלה (17. 2)	לבני מנשה הנותרים
כי שלחם בשופר (22. 7)	כי ⁵ -שלחם יהושע
ויברכם בלא געיה ⁶ (22. 7)	אהליהם ויברכם

1) According to Ad., BN reads ואת-אהלו 2) Inverted in Ad. 3) Inverted in H.
 4) Inverted in H. 5) According to Ad., BA reads כִּי-שׁ 6) Inverted in H.
 a) So Jud. 1,4. b) So Jud. 12,4; I. Sam. 16,17. c) Similarly 11,12; II. Sam. 6,10;
 I. Chr. 13,13. 14. d) So 22,7; Jud. 13,24; II. Sam. 13,25.

וְהַנְּשִׂאִים מֵאֵת (22, 32)	פִּינַחַס וְהַנְּשִׂאִים
וְיִלְחֲמוּ בְּלֹא גֵעַ (24, 8)	וְיִלְחֲמוּ אִתְּכֶם
אֶל־קִנּוּא בְּלֹא גֵעַ (24, 19)	אֶל־קִנּוּא הוּא
פְּנֵי־תַכְּחוּשׁוֹן (24, 27)	פְּנֵי־תַכְּחוּשׁוֹן

ומא אתפקא עליה הוּ וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה (2, 1) וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הוּהוּ (4, 9)
 וַיִּנְּגְעוּ^a יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל (8, 15) וְכָל־יִשְׂרָאֵל וּזְקִנָּיו (8, 33) אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ (10, 21) כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה (11, 23) וְהִירָרְןָ יִגְבַּל־ אֹתוֹ (18, 20)
 וַיִּלְכְּדוּ אֹתָהּ (19, 47) וַיְבָרְכֶם יְהוֹשֻׁעַ (22, 6) וְהִתְחַתַּנְתֶּם בָּהֶם (23, 12).

ספר שופטים יד¹ סדרא שרחהא:

ויהי אחרי מות יהושע א¹ (Jud. 1, 1) ויעבדו העם את יי ב (2, 7) אחריו היה שמגר ג² (3, 31) כן יאבדו כל אויביך ד³ (5, 31) ויעש אלהים כן ה (6, 40) בידכם נתן אלהים ו (8, 3) ויגידו ליותם ז (9, 7) ויקם אחרי אבימלך ח (10, 1) ויעבר יפתח ט (11, 32) ותלד האשה בן י (13, 24) וישכב שמשון יא (16, 3) ויאמר להם הכהן יב (18, 6) ויאמר האיש הזקן יג (19, 20) וישאלו בני ישראל יד (20, 27). ואחצא פואסיק הדא אלספר תריח סימן סיח. ונצפה וירעצו וירצצו (10, 8) ופיה מן אלכלף הדה אלאלפאט והי

נפתלי	אשר
את הכנעני	את הכנעני
ויחצם לשלשה (9, 43)	את העם ויחצם
ויארב געיה (9, 43)	ויארב בשדה
כאשר־נלחמו (11, 5)	כאשר־נלחמו בני ע
כדברך ² כן נעשה (11, 10)	כדברך כן נעשה
אֶל־מְלֹאכֵי (11, 13)	אֶל־מְלֹאכֵי
יורישך כמוש (11, 24)	אשר יורישך ³
אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן (12, 5)	אֶת־מַעְבְּרוֹת
ויאמר לא (12, 5)	ויאמר לא
אֶם־תַּעְצֲרֵנִי (13, 16)	אֶם־תַּעְצֲרֵנִי

¹) Ad. (where the *sedarim* IX and X are missing). ²) Inverted in H.

³) According to H, BA reads without Ga'ya. ⁴) Inverted in H.

a) Cf. Diq. par. 20 (p. 21).

וַיְבַרְכֵהוּ יי בלא גע (13. 24)	וַיְבַרְכֵהוּ יי
וַיִּתְחַרְשׁוּ כָל הַלַּיְלָה (16. 2)	וַיִּתְחַרְשׁוּ כָל הַלַּיְלָה
וַיַּעֲלֶן ו וַיִּקְבְּרוּ (16. 31)	וַיַּעֲלֶן ו וַיִּקְבְּרוּ
וַאֲת־הַכֶּהֶן (18. 24)	וַאֲת־הַכֶּהֶן
וַיִּיטֹב ^a לְבַךְ לֹא יִכְרַג אֱלִיּוֹד (9. 7. 19)	וַיִּיטֹב לְבַךְ וְכֹדָא אֱלֵאכֹר
הַנְּהִינָא רַפָּה הַיּוֹם (19. 9)	הַנְּהִינָא נָא רַפָּה הַיּוֹם
וְנִבְעֵרָה רַעָה (20. 13)	וְנִבְעֵרָה רַעָה מִיֵּשׁ
לְתַת־לֵהֶם בְּג נִקְט (21. 18)	נֹכַל לְתַת־לֵהֶם
וַיִּתְהַלְכוּ מִשֵּׁם (21. 24)	וַיִּתְהַלְכוּ מִשֵּׁם

ומא אתפקא עליה הו מנאקתם² (2. 18) ממעלליהם (2. 19) שש-מאות איש במלמד (3. 31) לסיסרא (5. 30) ויעמד פתח שער (9. 35) וירעצו³ וירצצו (8. 10) ויתלקטו אל יפתח (11. 3) מה-נעשה לנער היולד (8. 13) ויקם ו בחצי הלילה ויאחז (3. 16) וישרפו אותה (6. 15) וערך בגדים ומחיתך (10. 17) שש-מאות איש חגור (11. 18) שים-ידך על פיך (19. 18) ואת-הכהן (27. 18) ויתעללו-בה (25. 19) למסלה העלה מבית-אל (19. 21).

ספר שמואל לד סדרא שרחהא:

ראס אלספר א (I. Sam. 1, 1) יי יחתו מריבו ב (2. 10) וידע כל ישראל ג (3. 20) והעגלה באה ד (6. 14) ולו היה בן ה (2. 9) ויאמר שמואל אל כל העם ו (10. 24) כי לא יטש יי ז (12. 22) ויושע יי ח (14. 23) ויאמר שמואל הלא ט (15. 17) ויען אחד מהנערים י (16. 18) ויאמר דוד יי יא (17. 37) ויהי דוד יב (18. 14) הנה חרש מחר יג (20. 5) ויאמר יהונתן לדוד יד (20. 42) ויוסף עוד יה (23. 4) ועתה הנה ידעתי יו (24. 20) וברוך טעמך יז (25. 33) ויאמר שאול אל דוד ברוך יח (26. 25) ולאשה עגל יט (28. 24) ויהי מהיום ההוא כ (30. 25) ועתה תחזקנה כא (II. Sam. 2. 7) ויאמר אבנר אל דוד כב (3. 21) וילך דוד הלוך כג (5. 10) ונאמן ביתך כד (7. 16) חוק ונתחזק כה (10. 12) ויאמר דוד אל נתן כו (12. 13) ויאמר המלך כז (13. 25) ויבא יואב כח (14. 33) ויבא חושי כט (15. 37) ויבאו עבדי אבשלום ל (17. 20) ויאמר הצופה לא (18. 27) ויעבר כל העם לב (19. 40) ויחמל המלך לג (21. 7) מגדול ישועות לד (22. 51).

1) Inverted in Ad. 2) מנאקתם Ad. 3) וירעצו Ad.

a) So I. Kings 21,7. b) With *hireq* under the *lamedh*; most lists have למסלה (א) למסלה (א), cf. Norzi ad loc.

ואחצא פואסיקה אתק וסתה פואסיק סימן אָו ונצפה ולאשה עגל מרבק¹
 (I. Sam. 28, 24) והוא שרח אלכלף אלדי פיה

נפתלי	אשר	נפתלי	אשר
יִדְבְּרוּ אֶל נָבִל (25. 9)	יִדְבְּרוּ אֶל נָבִל	יִתְהַלְכוּ לִפְנֵי (2. 30)	יִתְהַלְכוּ לִפְנֵי
אֶת-נְעָרֵי אֲדוּנִי (25. 25)	אֶת-נְעָרֵי אֲדָנִי	וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ (5. 8)	וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ
וַיִּדְבְּרוּ אֵלַיָּה (25. 40)	וַיִּדְבְּרוּ אֵלַיָּה	אֶל-תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ (6. 3)	אֶל-תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ
אִם-יִקְרָךְ עוֹן (28. 10)	אִם-יִקְרָךְ עוֹן	וַיִּזְבְּחוּ בְּלֹא גַעַ (6. 15)	וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים
בְּרִמּוֹת-נִגְב (30. 27)	בְּרִמּוֹת-נִגְב ⁸	וַיִּתְאָבְלוּ הָעָם (6. 19)	וַיִּתְאָבְלוּ הָעָם
מִמְחֲנֵה יִשְׂרָאֵל (II. Sam. 1, 3)	מִמְחֲנֵה יִשְׂרָאֵל	אֲשֶׁר לְקַחְו־פ (7. 14)	אֲשֶׁר לְקַחְו ²
וְאִלְכָה וְאִקְבְּצָה ⁹ (3. 21)	וְאִלְכָה וְאִקְבְּצָה	שִׁים-לִפְנֵיךְ (9. 24)	שִׁים-לִפְנֵיךְ
וְאֶל-יִכְרַת מִבֵּית (3. 29)	וְאֶל-יִכְרַת	שְׁמוֹר ³ -לְךָ (9. 24)	שְׁמוֹר-לְךָ ^a
רֹאשׁ אִישׁ-בְּשֶׁת C (4. 8)	רֹאשׁ אִישׁ-בְּשֶׁת	בְּמִחְנֵה בַשְּׂדֵה (14. 15)	בְּמִחְנֵה בַשְּׂדֵה
וַיַּעֲזֹבוּ שָׁם (5. 21)	וַיַּעֲזֹבוּ שָׁם	קוֹל-הַצֶּאֱזָן הַזֶּה (15. 14)	קוֹל-הַצֶּאֱזָן הַזֶּה
עֲבַד-אָדָם ^d (6. 10)	עֲבַד-אָדָם	וַיִּשְׁלַח ⁴ יי (15. 18)	וַיִּשְׁלַח יי
וַיִּי הַנִּיחִי-לוֹ ¹⁰ (7. 1)	וַיִּי הַנִּיחִי-לוֹ	וַיִּמָּאֶסֶךְ בַּגַּעַ (15. 23)	וַיִּמָּאֶסֶךְ מִמֶּלֶךְ
וְאִהִיָּה מִתְּהַלֵּךְ (7. 6)	וְאִהִיָּה מִתְּהַלֵּךְ	אֲשַׁלַּחךְ אֵל יִשְׂרָאֵל (16. 1)	אֲשַׁלַּחךְ אֵל יִשְׂרָאֵל
הַחֹזֶק מִלְּחַמְתְּךָ (11. 25)	הַחֹזֶק מִלְּחַמְתְּךָ	כִּי לֹא אֲשֶׁר דָּגַשׁ (16. 7)	כִּי לֹא אֲשֶׁר
שָׁכַב עַל-מִשְׁכַּבְּךָ (13. 5)	שָׁכַב עַל-מִשְׁכַּבְּךָ	וְתִאָּהֵב מִיכָל (18. 20)	וְתִאָּהֵב מִיכָל
וַיִּבְרַכְהוּ בְּלֹא גַעַ (13. 25)	וַיִּבְרַכְהוּ	יִשָּׁב ⁵ אִשָּׁב עִם (20. 5)	יִשָּׁב אִשָּׁב עִם
וְאִשְׁלַחָה אֹתְךָ (14. 32)	וְאִשְׁלַחָה אֹתְךָ	מִצָּא-נָא אֹת (20. 36)	מִצָּא-נָא אֹת
בְּקִרְבִּי ¹¹ אִישׁ לְהִשָּׁשׁ (15. 5)	בְּקִרְבִּי ¹¹ אִישׁ לְהִשָּׁשׁ	אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר (21. 3)	אֶת-הַדְּבָר
כִּי-בְּאֲזִינִי ¹² (18. 12)	כִּי-בְּאֲזִינִי	אֶהְיֶה ⁶ לְךָ (23. 17)	אֶהְיֶה-לְךָ לְמִשְׁ
לְמַה-זֶּה ¹³ אַתָּה (18. 22)	לְמַה-זֶּה	אִם-אֲעִשֶׂה אֹת (24. 6)	אִם-אֲעִשֶׂה
לִי בְּמֶלֶךְ וּגְם (19. 44)	לִי בְּמֶלֶךְ	לְהַרְגֵךְ ^b וְתַחַס (24. 10)	לְהַרְגֵךְ וְתַחַס
נַחֲלֵה-לָנוּ בְּבֹן (20. 1)	נַחֲלֵה-לָנוּ	וּשְׂאֵלְתָם לּוֹ (25. 5)	וּשְׂאֵלְתָם לּוֹ

1) According to H, BN reads without Ga'ya. 2) Ad. (א) אשר-לי (ג) אשר-לי. 3) According to H, BN reads without Ga'ya. 4) Ad. (א) וַיִּשְׁלַחךְ (ג) וַיִּשְׁלַחךְ. 5) According to H, BN reads without Ga'ya. 6) Inverted in H. 7) Inverted in Ad. 8) The matter in square brackets is supplied from Ad. and H. 9) Thus H; וְאִקְבְּצָה Ad. 10) Thus H; not clear in Ad. 11) According to H, the difference concerns בְּקִרְבִּי (ג) בְּקִרְבִּי (א). 12) כִּי-בְּאֲזִינִי (ג) כִּי-בְּאֲזִינִי (א) H. 13) Inverted in H; according to Ad., BN reads לְמַה-זֶּה.
 a) Similarly 20,5; 30,27. b) Cf. Mikh. fol. 52b and comms. of David Qimhi and Norzi ad loc. c) Cf. Diq. par. 21 (p. 22) d) So I. Chr. 13,13,14.